

Sygn. akt: I C 1181/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 listopada 2020 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Małgorzata Nowicka - Midziak
-----------------	----------------------------------

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 26 listopada 2020 r. w G.

sprawy z powództwa (...) S.A. z **siedzibą w G.**

przeciwko **W. S.**

o zapłatę

1. oddała powództwo;
2. kosztami postępowania w sprawie obciąża powoda, uznając je za uiszczone.

Sygnatura akt: I C 1181/19

UZASADNIENIE

Powódka (...) S.A. z siedzibą w G. wniosła pozew przeciwko W. S. domagając się od pozwanego zapłaty kwoty 18.991,44 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 28 kwietnia 2018r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu powódka podniosła, że w dniu 9 kwietnia 2018r. przedstawiciele powódki w oparciu o wystawione upoważnienie do kontroli przeprowadzili kontrolę układu pomiarowego dostarczającego energię elektryczną do lokalu przy ul. (...) w G. zajmowanego przez pozwanego. W wyniku kontroli stwierdzono nielegalny pobór energii elektrycznej, a także, że odbiorcą energii był pozwany. W następstwie stwierdzenia nielegalnego poboru energii, w oparciu o art. 57 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997r. Prawo energetyczne powódka dokonała wyliczenia należności z tytułu nielegalnego poboru energii elektrycznej według obowiązującej taryfy i wystawiła z tego tytułu notę obciążeniową. Powódka wskazuje, że wysokość należności została wyliczona zgodnie z art. 57 ust. 1 ustawy Prawo energetyczne oraz § 44 Rozporządzenia Ministra (...) w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń w obrocie energią elektryczną z dnia 29 grudnia 2017 r. oraz w oparciu o korespondujące z tymi przepisami zapisy (...) S.A.

(pozew k. 4-6)

W dniu 27 sierpnia 2019 r. w sprawie o sygnaturze I Nc 802/19 Sąd Rejonowy w Gdyni wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, uwzględniając powództwo w całości.

(nakaz zapłaty k. 27)

Pozwany wniosł sprzeciw od wyżej wskazanego nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości i podnosząc, że nie pobierał energii elektrycznej nielegalnie. Pozwany zwrócił uwagę, że kontrola i wymiana licznika odbyła się na jego prośbę.

Według pozwanego licznik nieprawidłowo wskazywał godziny lub datę. Zdaniem pozwanego kontrolerzy nie chcieli się odnieść do jakości pracy licznika. Pozwany wskazał, że nie miał pojęcia, że nielegalnie pobiera energię, podał, że licznik zliczał energię.

(sprzeciw od nakazu zapłaty k. 30-33)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 24 kwietnia 2008r. pozwany W. S. zawarł z (...) S.A. z siedzibą w G. umowę kompleksową nr (...) dotyczącą sprzedaży energii elektrycznej i świadczenia usług przesyłowych na potrzeby gospodarstwa domowego zlokalizowanego w lokalu przy ul. (...) w G..

(dowód: umowa kompleksowa z dnia 24 kwietnia 2008r. k. 47-48)

W trakcie trwania umowy, pozwany podawał stan licznika za pomocą strony internetowej sprzedawcy energii elektrycznej. Faktury były przesyłane do niego za pomocą poczty elektronicznej.

(dowód: przesłuchanie pozwanego W. S. płyta CD k. 67)

W związku z nieuregulowaniem należności za świadczoną usługę kompleksową, pismem z dnia 29 września 2017r., (...) S.A. z siedzibą w G. wypowiedziała pozwanemu umowę kompleksową ze skutkiem na dzień 7 listopada 2017r. Wypowiedzenie zostało pozwanemu doręczone w dniu 10 października 2017r.

(dowód: wypowiedzenie umowy k. 49 wraz z zpo k. 50-50v)

W dniu 3 kwietnia 2018r. pozwany uregulował zadłużenie z tytułu energii elektrycznej w salonie sprzedaży (...) S.A. w G., a także złożył wniosek o zawarcie nowej umowy kompleksowej.

(dowód: pismo (...) S.A. z dnia 17 sierpnia 2020r. k. 76, wniosek pozwanego k. 79v-80)

W dniu 3 kwietnia 2018r. pozwany W. S. podpisał z (...) S.A. z siedzibą w G. kolejną umowę kompleksową nr (...) dotyczącą sprzedaży energii elektrycznej i dystrybucji energii elektrycznej na potrzeby gospodarstwa domowego do lokalu mieszkalnego położonego przy ul. (...) w G..

(dowód: umowa kompleksowa z dnia 3 kwietnia 2018r. k. 77-79)

W dniu 9 kwietnia 2018r. upoważnieni przez powoda pracownicy G. S. i J. J. przeprowadzili u pozwanego kontrolę prawidłowości eksploatacji i działania układów pomiarowych oraz rozliczeń zużycia energii elektrycznej, celem ustalenia, czy ma miejsce pobieranie energii bez zawarcia umowy albo z pominięciem układu pomiarowego oraz kontrolę przestrzegania warunków umowy. W wyniku przeprowadzonych czynności kontrolnych, kontrolerzy stwierdzili bezumowny pobór energii elektrycznej. Nadto dokonali wymiany licznika. W protokole zapisano, że została rozwiązana umowa na dostawę energii elektrycznej, lecz licznik nie został zdemontowany w procesie windykacyjnym. Nadto, wskazano, że w momencie kontroli licznik prawidłowo naliczał zużyta energię.

(dowód: protokół kontroli z dnia 9 kwietnia 2018r. k. 11-13, upoważnienie do przeprowadzenia kontroli k. 14)

W związku ze stwierdzeniem bezumownego poboru energii elektrycznej, zgodnie z (...) S.A., powódka wystawiła notę obciążeniową nr (...) – opiewającą na kwotę 18.991,44 zł z terminem płatności do dnia 27 kwietnia 2018r.

Następnie, pismem z dnia 5 czerwca 2018r. powódka wezwała pozwanego do zapłaty kwoty 19.094,22 zł w terminie 7 dni od wystawienia pod rygorem skierowania sprawy na drogę sądową. Wezwanie zostało pozwanemu doręczone w dniu 11 czerwca 2018r.

(dowód: nota obciążeniowa nr (...) k. 16-17, Taryfa k. 18-19, wezwanie do zapłaty z dnia 5 czerwca 2018r. k. 20 wraz z potwierdzeniem doręczenia k. 21)

Pozwany W. S. jest właścicielem lokalu mieszkalnego przy ul. (...) w G. i tam znajduje się jego centrum życiowe. W lokalu przy ul. (...) w latach 2017-2018 zamieszkiwała żona i dwie córki pozwanego.

(dowód: przesłuchanie pozwanego W. S. płyta CD k. 67)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów prywatnych przedłożonych przez powoda, a także dowodu z przesłuchania pozwanego W. S..

W ocenie Sądu brak było jakichkolwiek podstaw do kwestionowania wiarygodności przedłożonych przez stronę powodową dokumentów, albowiem żadna ze stron nie kwestionowała autentyczności tych dokumentów ani też nie zaprzeczyła, iż osoby podpisane pod tymi dokumentami nie złożyły oświadczeń w nich zawartych. Powyższe dokumenty nie budziły także żadnych wątpliwości Sądu.

Zasadniczo Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania zeznań pozwanego. W ocenie Sądu pozwany zeznawał szczerze, zgodnie ze swoją najlepszą wiedzą. Zeznania te nie budzą wątpliwości Sądu w świetle zasad logicznego rozumowania oraz zasad doświadczenia życiowego. W swoich zeznaniach pozwany wskazywał, że nie pamięta, czy zostało mu doręczone wypowiedzenie umowy kompleksowej, jednak po okazaniu mu dowodu doręczenia, nie zaprzeczył, że widniejący tam podpis należy do niego.

Podstawę prawną powództwa stanowił przepis art. 57 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 roku - Prawo energetyczne (Dz.U. z 2020 r. poz. 833), zgodnie z którym, w razie nielegalnego pobierania paliw lub energii, przedsiębiorstwo energetyczne może pobierać od odbiorcy, a w przypadku, gdy pobór paliw lub energii nastąpił bez zawarcia umowy, może pobierać od osoby lub osób nielegalnie pobierających paliwa lub energię opłatę w wysokości określonej w taryfie, chyba że nielegalne pobieranie paliw lub energii wynikało z wyłącznej winy osoby trzeciej, za którą odbiorca nie ponosi odpowiedzialności. Zgodnie z art. 3 pkt 18 cyt. ustawy nielegalne pobieranie paliw lub energii oznacza pobieranie paliw lub energii bez zawarcia umowy, z całkowitym albo częściowym pominięciem układu pomiarowo-rozliczeniowego lub poprzez ingerencję w ten układ mającą wpływ na zafałszowanie pomiarów dokonywanych przez układ pomiarowo-rozliczeniowy. W myśl § 44 ust. 1 – obowiązującego w dacie wystawienia noty obciążającej – rozporządzenia Ministra (...) w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń w obrocie energią elektryczną z dnia 29 grudnia 2017 r. (Dz.U. z 2017 r. poz. 2500) jeżeli energia elektryczna jest pobierana bez zawarcia umowy sprzedaży energii elektrycznej albo umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, albo umowy kompleksowej, przedsiębiorstwo energetyczne świadczące usługi przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej lub usługi kompleksowe może obciążyć podmiot nielegalnie pobierający tę energię opłatami w wysokości pięciokrotności stawek opłat określonych w taryfie dla jednostrefowej grupy taryfowej, do której ten podmiot byłby zakwalifikowany, zgodnie z kryteriami określonymi w § 6 ust. 1, oraz w wysokości pięciokrotności cen energii elektrycznej, o których mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b ustawy, przyjmując ilości energii elektrycznej uwzględniające rzeczywistą możliwość pobierania energii przez dany podmiot wynikające z mocy i rodzaju zainstalowanych odbiorników. Wedle ust. 4 ilości energii elektrycznej, o których mowa w ust. 1 i ust. 2 pkt 2, nie mogą być większe niż określone w taryfach ryczałtowe ilości zużycia energii.

W ocenie Sądu powództwo nie zasługuje na uwzględnienie. Zważyć należy, iż zgodnie z treścią art. 6 kc ciężar udowodnienia zasadności i wysokości roszczenia spoczywał w niniejszej sprawie na stronie powodowej. Tymczasem, powódka nie sprostала temu wymogowi. W pierwszej kolejności należy zauważyć, że strona powodowa nie wykazała, za jaki okres naliczono opłatę za bezumowny pobór energii. Z przedłożonych przez nią dokumentów wynika, że poprzednia umowa kompleksowa z dnia 24 kwietnia 2008r. została rozwiązana na skutek wypowiedzenia przez (...) S.A. dokonanego pismem z dnia 29 września 2017r. Wedle treści wypowiedzenia umowa uległa rozwiązaniu z dniem

7 listopada 2017r. Dopiero z upływem terminu wypowiedzenia, można mówić o bezumownym pobieraniu energii elektrycznej przez pozwanego. Oznacza to, że energia elektryczna pobrana przez pozwanego w okresie wypowiedzenia nie mogła zostać rozliczona w oparciu o § 44 ust. 1 rozporządzenia Ministra (...) w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń w obrocie energią elektryczną z dnia 29 grudnia 2017 r., albowiem w tym okresie przedsiębiorca energetyczny oraz pozwany byli jeszcze związani umową. Strona powodowa nie wskazała za jaki okres naliczyła opłatę, zaś z treści noty obciążeniowej i załączonego do niej pisma przewodniego wynika, że powódka rozliczyła energię określając różnicę pomiędzy wskazaniem licznika w dniu jego demontażu w dniu 9 kwietnia 2018r. (...) i (...) a wskazaniem licznika podanymi na ostatniej fakturze wystawionej przez przedsiębiorstwo energetyczne na podstawie umowy z dnia 24 kwietnia 2008r. (...) i (...). Zważyć przy tym należy, iż powódka nie wykazała za jaki okres została wystawiona powyższa faktura, ani kiedy miał miejsce ostatni odczyt, na podstawie którego faktura została wystawiona. W związku z powyższym nie można stwierdzić, czy opłata została naliczona prawidłowo za okres faktycznego pobierania energii elektrycznej bez umowy, czy też uwzględnia okres wcześniejszy.

Kolejna kwestia dotyczy rozliczenia zadłużenia. Z informacji przesłanej przez przedsiębiorcę energetycznego (...) S.A. wynika, że umowa kompleksowa została rozwiązana windykacyjnie z dniem 3 kwietnia 2018r., a po uregulowaniu zadłużenia odbiorca podpisał nową umowę kompleksową, która została aktywowana w dniu 9 kwietnia 2018r. Z przedmiotowego pisma jednoznacznie wynika, że pozwany zapłacił pewną kwotę tytułem spłaty zadłużenia, choć nie wskazano dokładnie z jakiego tytułu zadłużenie powstało ani też nie określono sposobu wyliczenia kwoty zadłużenia (np. czy kwota została wyliczona na podstawie rzeczywistego zużycia energii czy też została wyliczona ryczałtowo). Strona powodowa także nie wykazała, w jaki sposób powyższa wpłata została rozliczona. Z treści noty obciążeniowej wystawionej w dniu 13 kwietnia 2018r. nie wynika, aby na poczet naliczonej opłaty została zaliczona jakakolwiek wpłata. Wskazana w nocie obciążeniowej kwota stanowi iloczyn zużycia energii elektrycznej oraz pięciokrotnej stawki opłaty. Iloczyn ten nie został pomniejszony o jakiegokolwiek kwoty, co oznacza, że albo nie uwzględniono wpłaty dokonanej przez pozwanego o jakiej mowa w piśmie (...) S.A., albo wpłata została zaliczona na poczet jakichś innych należności. Z zebranego materiału dowodowego nie wynika również jaka była wysokość dokonanej przez pozwanego wpłaty. Sam pozwany zeznał, że pracownik przedsiębiorstwa energetycznego informował go o naliczeniu kwoty rzędu 3.000 zł. Taka kwota mogła odpowiadać kosztom rzeczywistego zużycia energii na podstawie wskazań licznika. Nie wiadomo zatem, czy rozliczenie dokonane w dniu 3 kwietnia 2018r. pomiędzy pozwanym a przedsiębiorstwem energetycznym obejmowało rozliczenie energii elektrycznej za tożsamy okres, za który powódka naliczyła opłatę za pobieranie energii bez zawartej umowy. Istotny w tym kontekście wydaje się też fakt, że po uregulowaniu należności przez pozwanego, przedsiębiorstwo energetyczne zawarło z nim nową umowę kompleksową. Może to oznaczać, że zadłużenie dotyczące okresu poprzedzającego zawarcie nowej umowy zostało w całości rozliczone. Powyższe wątpliwości nie zostały w żaden sposób wyjaśnione przez stronę powodową. Zważyć należy, iż na rozprawie w dniu 25 czerwca 2020r. Sąd zobowiązał pełnomocnika powoda m.in. do wskazania pierwszego okresu rozliczeniowego z nowej umowy kompleksowej oraz wskazania stosunku tego rozliczenia do okresu rozlicznego w pozwie. W odpowiedzi na powyższe zobowiązanie, pełnomocnik powódki wskazał jedynie, że powódka nie była stroną umowy kompleksowej i nie posiada dokumentów oraz rozliczenia. Nie ulega jednak wątpliwości, że z uwagi na zależność i powiązania istniejące pomiędzy sprzedawcą energii elektrycznej a powodem, (...) S.A. był w stanie uzyskać stosowne dokumenty i przedstawić je w sądzie celem wykazania dochodzonych roszczeń. W tym stanie rzeczy uznać należało, że powódka nie sprostала ciężarowi dowodu w niniejszym postępowaniu i nie wykazała zasadności i wysokości dochodzonego roszczenia.

Mając powyższe na względzie, na podstawie art. 57 ust. 1 pkt 1 Prawa energetycznego w zw. z art. 6 kc a contrario powództwo podlegało oddaleniu.

O kosztach Sąd orzekł na mocy art. 98 kpc i zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sprawy obciążył nimi powódkę, która uległa w niniejszym sporze. Jednocześnie Sąd uznał, że koszty sądowe (opłata sądowa od pozwu) zostały przez powódkę w całości uiszczone. Brak było podstaw do zasądzenia jakiegokolwiek kwoty na rzecz pozwanego, albowiem nie poniósł on żadnych kosztów sądowych w związku z udziałem w niniejszym postępowaniu i nie był reprezentowany przez fachowego pełnomocnika.